

יום ד', טו' בכסלו תש"ס (24 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נפתח עם הערה אודות משפט שכתבנו אתמול: "כל בני יעקב – צדיקים כולם – נולדו ונפטרו באותו תאריך." הכוונה כמובן, לא שלכל הבנים היה אותו תאריך יום הולדת אך בשנים שונות (אגב, נולדו כל השבטים חוץ מבנימין למשך שבע השנים אחרי נישואיו ללאה ורחל), אלא שאותו תאריך שבו נולד (כל אחד ואחד) כן היה התאריך שבו נפטר. כלומר, שחיו מספר שלם של שנים. חז"ל מלמדינו שזה סימן של אדם צדיק: שהוא נפטר באותו תאריך שבו נולד.

בהקשר זה, הציטוט הבא מההקדמה לספר: "ימי שנותינו" (המחבר-ר' יוסף טיקוצקי):
בספר 'מגלה עמוקות' כתב, זה לשונו: ידוע שהאדם הוא כלל כל התורה כולה, רמ"ח (248) איברים כנגד רמ"ח מצוות-עשה שבתורה, שס"ה (365) מצוות-לא-תעשה כנגד שס"ה גידין כי זה כל האדם. מזה הטעם שנות האדם 70 שנה לפי שבשבעים שנה יש תרי"ג (613) אלפים שעות (ליתר דיוק, 613,200 שעות) ולדעתי זה שכתוב [תהלים, צ' 10] "ימי שנותינו בהם שבעים שנה...", נמצא שחיו שהם 70 שנה שהם תרי"ג אלפים שעות תלויים בתורה ובמצוות. עד כאן לשונו.

נמצא מבואר שכל יום וכל שעה מחיי האדם תלויים בתורה ומצוות, ומכאן שאין לך דבר בין במעשה בין בדיבור בין במחשבה והרגשת לב שהוא מחוץ לתורה...

והיום, באותו שבוע שבו נפטר רבינא בר רב הונא – אחד מעורכי התלמוד הבבלי – נפטר בשנת 3954 (193) רבי יהודה הנשיא – עורך וחותם את המשנה.

כמנהיג המדינה של יהודי ארץ-ישראל, ר' יהודה עמד בקשרים עם שלטונות רומא. היה עשיר מופלג. חכמתו, קדושתו וענוותנותו היו נושאים לאגדות רבות. הוא ובית דינו היו בעלי השפעה בכל הארץ. מעמדו וסמכותו עשו את המשנה יסוד ללימוד ולהלכה, שניים לתורה.

בדורינו, בשנת תש"ט (1948-5709), החל היום המבצע הידוע בשם: 'מרבד הקסמים', להעלות יהודי תימן הביתה לארץ הקודש. 40,000 יהודים הוטסו בכ 400- טיסות במה שהיה מבצע העליה האווירית הראשונה.

וארבע שנים לאחר מכן, בשנת תשי"ג (1952-5713), נתמנה היום מרדכי מקלף לרמטכ"ל ה-3 של צה"ל. הוא החליף את יגאל ידין שהתפטר מתפקידו עקב חילוקי-דעות עם שר הבטחון, מר דוד בן-גוריון...

ולקראת חנוכה, בעוד 10 ימים(!):

תחילה חשבו היוונים למשוך את לב העם לתורותיהם ע"י טכסיסים בלבד ובלי מלחמה. מה עשו? קנו את לבם של קלי-הדעת אשר בעם ונתנו להם שלטון במדינה וגם במקדש, ומינום מושלים ושרים, כהנים גדולים ואמרכלים, זקנים שופטים ושוטרים. הללו נתאחדו כולם בכת אחת שקראו לה: **מתיוונים**. כלומר, לא מיוונים בכח גזרת המלכות, אלא מתיוונים מרצונם. והם יצאו ופשטו בעם והרביצו בהם מתורת יוון, הסיתו את העם ופיתוהו לזנוח תורת ה' ולסגל לעצמו את אורח החיים היווני כמוהם. ערכו לו נשפי חשק וריקודי עם והקימו במות לאילי יוון והביאו להם תקרובות. ועשו כל ימיהם הילולא וחינגא.

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

יום ד', טו' בכסלו תש"ס (24 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[להימשך]

ואולם מרבית העם לא שעה אחריהם והחזיקו בתורת אבותיהם...